

بسم الله الرحمن الرحيم

عهد معهود

درس گفتارهایی از: مسعود بسیطی

با اهتمام: زهرا مرادی

در دوره‌ی «عهد معهود» با حقایقی از آفرینش آدم علیه السلام و فلسفه‌ی آفرینش آدمی به روایت هدایتگران آسمانی آشنا خواهید شد. همچنین در این دوره، از عهدی که آدم علیه السلام با خداوند متعال می‌بندد سخن خواهیم گفت؛ عهدی که قرار می‌شود تمامی بنی آدم - از جمله من و شما - تا قیام قیامت به آن پایبند بمانند!

درس نهم: خیانت یهود (بنی اسرائیل) درباره‌ی عهد الهی

در جلسه‌ی گذشته به این موضوع پرداخته شد که: حضرت موسی نیز همچون پیامبران پیشین، محتوای عهد معهود را به قومش (بنی اسرائیل) ابلاغ نمود. اما عده‌ای نبوت رسول خاتم و امامت امیرمومنان و فرزندان ایشان را نپذیرفتند و برای آنکه آیتی باشند بر سایرین، با عذابی آسمانی هلاک شدند. گفتیم کتاب مقدس نیز به دفعات به عهدی که خدا با بنی اسرائیل بست، اشاره کرده است. با استناد به کتاب مقدس، خداوند به بنی اسرائیل می‌گوید اگر عهد الهی را حفظ کنند، خداوند نیز به عهدش عمل می‌کند و آنها را قوم برگزیده‌ی خود قرار می‌دهد؛ اما وای به روزی که عهد خود را بشکنند؛ آن وقت نفرین و عذاب الهی گریبان شان را خواهد گرفت.

در این جلسه نیز با استناد به کتاب مقدس نشان می‌دهیم بنی اسرائیل با وجود آن همه تأکیدی که خدا و پیامبرش بر قبول و نگهداری عهد الهی داشتند، خیانت کرده، عهد را زیر پا می‌گذارند. در نتیجه دیگر مشمول جواریری که خداوند متعال وعده‌اش را توسط حضرت ابراهیم درباره‌ی حافظین عهد داده بود، نمی‌شوند.

به قسمت‌هایی از کتاب مقدس که خیانت بنی اسرائیل و عهدشکنی ایشان را از زبان ارمیای نبی فاش می‌کند، توجه فرمایید:

"خداوند می‌فرماید: ... شما به من خیانت کردید!.. مردم اسرائیل و مردم یهودا به من خیانت بزرگی کرده اند؛ ایشان مرا انکار کرده و گفته اند: خدا با ما کاری ندارد! هیچ بلایی بر سر ما نخواهد آمد!...^۲ ای بنی اسرائیل، من قومی را از دور دست بر ضد تو خواهم فرستاد، قومی

^۱ کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، ارمیا، باب ۳، بند ۲۰.

^۲ همان، باب ۵، بند ۱۱ و ۱۲.

نیرومند و قدیمی را که زبانشان را نمی‌فهمی. ۲... ای قوم نادان و بی فهم! ۳... بدانید که چیزی به نابودی شما نمانده است؛ آنوقت چه خواهید کرد؟ ۴

همانطور که از جملات فوق مشخص است، بنی اسرائیل نه تنها خیانت کردند، بلکه هرگاه فرستادگان آسمانی آنها را از عقوبت عهدشکنی آگاه می‌ساختند و به بازگشت به عهد الهی فرا می‌خواندند، می‌گفتند خدا با ما کاری نخواهد داشت و هرگز مجازات‌مان نمی‌کند^۱ و وقتی دلسوزی و پشتکار پیامبران را در هدایت‌شان می‌دیدند، نقشه‌ی قتل ایشان را می‌کشیدند.^۷

رهبران یهود حتی در نوشته‌ها و کتب پیامبران نیز دست بردند تا نشانی از عهدی که با خدا بسته بودند نماند. به همین دلیل است که از محتوای دقیق عهد مهمی که خداوند در اولین روزهای خلقت آدم علیه السلام آن را به او و حتی به فرشتگانش^۸ ابلاغ فرمود و درباره‌اش از ایشان عهد گرفت، در کتاب مقدس فعلی مطلب صریح و دقیقی دیده نمی‌شود. در حالی که همچنان که در درس‌های پیشین گفته شد، خداوند اراده فرمود تا برترین بندگان خود یعنی محمد(ص)، علی، فاطمه، حسن و حسین و نه فرزند از نسل حسین علیهم السلام را به عنوان جانشین خود بر روی زمین حکمفرما کند؛ از این رو آدم علیه السلام را خلق کرد تا از نسل او این ۱۴ وجود شریف پای بر زمین بگذارند؛ هم به فرشته‌ها و هم به آدم علیه السلام هشدار داد که تمام خلقت را به سبب وجود این بزرگواران خلق فرموده؛ سپس از آنها عهد گرفت تا پیامبر خاتم و اهل بیت پاکش را به برتری نسبت به همه‌ی مخلوقات قبول داشته باشند، بر اطاعت از ایشان گردن بنهند و نسبت به کسانی که خدا به ایشان محبت دارد، محبت بورزند.^۹ اهر پیامبری هم که به رسالت مبعوث می‌شد، موظف بود این عهد را به قومش برساند اما همچنانکه گفته شد یهودیان، گفته‌ها و مکتوبات پیامبران را تغییر دادند تا ردی از برتری آن ۱۴ برگزیده و عهدی که درباره‌ی ایشان با خدا بسته بودند، باقی نماند.

به عنوان نمونه، کتاب مقدس اعتراف می‌کند توراتی که موسی علیه السلام برای بنی اسرائیل، به یادگار گذاشته بود، این توراتی نیست که اکنون در کتاب مقدس وجود دارد! بلکه تورات اصلی مفقود (یا به تعبیر بهتر دزدیده) شد. بنا به روایت کتاب مقدس، موسی علیه السلام تورات را که حاوی قوانین و عهد میان قوم بنی اسرائیل با خدا بود، می‌نویسد و به کاهنان سفارش می‌کند این مکتوبات را به همراه الواح سنگی ۱۰ فرمان، در صندوق ویژه

^۲ همان، باب ۵، بند ۱۵.

^۴ همان، باب ۵، بند ۲۱.

^۵ همان، باب ۵، بند ۳۱.

^۶ "گفته اند: خدا با ما کاری ندارد! هیچ بلایی بر سر ما نخواهد آمد!" همان، باب ۵، بند ۱۱ و ۱۲.

^۷ به عنوان نمونه در کتاب مقدس ارمیای نبی از توطئه‌ای که بنی اسرائیل برای قتلش کشیده بودند سخن می‌گوید: "آنگاه خداوند، مرا از دسیسه‌هایی که دشمنانم علیه من می‌چیدند، آگاه ساخت! من مانند بره بی‌آزاری که برای ذبح می‌برند، به هیچ‌کس بدگمان نبودم و هرگز فکر نمی‌کردم که می‌خواهند مرا بکشند! در حالی که آنها به یکدیگر می‌گفتند: «بیا بید این مرد را بکشیم تا هم خودش و هم پیامهایش از بین بروند. بیا بید او را بکشیم تا نام او از صفحه روزگار محو شود!»: همان، باب ۱۱، بند ۱۸ و ۱۹.

^۸ "[ای بنی اسرائیل!؛ چگونه می‌گویید که دانا هستید و قوانین مرا می‌دانید، در حالیکه معلمان شما آنها را تغییر داده اند تا معنی دیگری بدهند؟": همان، باب ۸، بند ۸.

^۹ بنگرید به درس چهارم از درسنامه‌ی عهد معهود در همین سایت.

^{۱۰} بنگرید به درس دوم از درسنامه‌ی عهد معهود در همین سایت.

^{۱۱} بنگرید به درس‌های پیشین عهد معهود در همین سایت، خصوصاً درس‌های دوم و چهارم

به نام صندوق عهد (تابوت عهد) نگهداری کنند.^{۱۲} قرار می‌شود هر هفت سال یکبار، همه‌ی بنی اسرائیل در مکانی جمع شوند و کاهنان، محتوای موجود در صندوق عهد را برای مردم قرائت کنند تا هم تجدید پیمان شود و هم فرزندان شان آنها را بیاموزند.^{۱۳} اما سال‌ها پس از موسی علیه السلام وقتی کاهنان، در صندوق را باز می‌کنند، جز دو لوح سنگی چیزی در آن نمی‌یابند!^{۱۴}

بدین ترتیب کلام تورات و محتوای عهد از دسترس مردم خارج گردید.^{۱۵} از آن پس مردم سال‌های طولانی به دور از تورات موسی و مفاد عهد الهی روزگار گذراندند، تا آنجا که نسل‌های بعد عملاً بی دین شدند.^{۱۶}

خداوند مهربان، باز هم برای بنی اسرائیل پیامبرانی فرستاد تا به صراط مستقیم بازگردند؛ اما بنی اسرائیل همه‌ی آنها را یا طرد کردند و یا به قتل رساندند. تا آنجا که در یک ساعت، ۴۳ پیامبر را کشتند!^{۱۷}

خشم خدا برانگیخته شد و خطاب به بنی اسرائیل گفت:

"از روزی که پدران شما از مصر بیرون آمدند تا به امروز، خادمین یعنی انبیای خود را هر روز نزد شما فرستادم. ولی نه به سخنانشان گوش دادید و نه به ایشان اعتنایی کردید، بلکه سختدل و یاغی شده بدتر از پدرانتان رفتار نمودید

۱۸

^{۱۲} "آنگاه موسی قوانین خدا را نوشت و آن را به کاهنان لاوی که صندوق عهد خداوند را حمل می‌کردند و نیز به ریش سفیدان اسرائیل سپرد:" کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، تورات، سیفر تثیبه، باب ۳۱، بند ۹.

^{۱۳} "این قوانین را در پایان هر هفت سال، یعنی در سالی که فرضاً بخشیده می‌شود، هنگام عید خیمه‌ها که تمام قوم اسرائیل در حضور خداوند در مکانی که او برای عبادت تعیین می‌کند جمع می‌شوند، برای آنها بخوانید. تمام مردان، زنان، بچه‌ها و غریبانی را که در میان شما زندگی می‌کنند جمع کنید تا قوانین خداوند را بشنوند و یاد بگیرند که خداوند، خدایان را احترام نمایند و دستوراتش را اطاعت کنند. چنین کنید تا بچه‌هایتان که با این قوانین آشنایی ندارند آنها را بشنوند و بیاموزند که در سرزمین موعود تا هنگامی که زنده‌اند، خداوند را احترام نمایند." همان، باب ۳۱، بند ۱۱ تا ۱۳.

^{۱۴} "در صندوق عهد چیزی جز دو لوح سنگی نبود:" کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، اول پادشاهان، باب ۸، بند ۹. و دوم تواریخ، باب ۵، بند ۱۰.

^{۱۵} قرن‌ها بعد کاهنی ادعا می‌کند تورات موسی را یافته (دوم پادشاهان، باب ۲۲، بند ۸ تا ۱۰)؛ در حالی که به اعتراف کتاب مقدس، در آن زمان کسی از تورات حقیقی چیزی به یاد نداشت که بتواند ادعای وی را تأیید یا تکذیب کند (بنگرید به پاورقی بعد). ماجرا به همین جا نیز ختم نمی‌شود و کتابی که آن کاهن ادعا می‌کند تورات موسی است، پس از مدتی در جنگ، از بین می‌رود (دوم تواریخ، باب ۳۶، بند ۱۹). به همین دلیل شخصی به نام عزرا تلاش می‌کند تا آنچه از کتاب قبلی به یاد دارد دوباره بنویسد. برخی معتقدند نوشته‌های عزرا نیز به سرنوشت کتاب قبلی دچار شد و در جنگ به آتش کشیده شد (ترجمه تفسیر المیزان، محمد باقر موسوی همدانی، ج ۹، ص ۲۲۴). لذا بار دیگر بنی اسرائیل دست به بازنویسی تورات می‌زند. خلاصه آنکه نوشته‌هایی که امروز در کتاب مقدس به عنوان تورات موسی می‌بینیم، به اعتراف خود کتاب مقدس با هیچ واسطه‌ای به حضرت موسی نمی‌رسد!

^{۱۶} "و اسرائیل مدت مدیدی بی خدای حق و بی کاهن معلم و بی شریعت بودند:" کتاب مقدس، ترجمه قدیم، دوم تواریخ، باب ۱۵، بند ۳.

^{۱۷} رسول رحمت در تبیین آیه‌ی «و يَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ» (آل عمران، آیه ۲۱) می‌فرماید: "بنی اسرائیل در يك ساعت از روز، چهل و سه نفر از انبیای خود را به قتل رسانیدند و یکصد و دوازده نفر را که به امر معروف و نهی از منکر قیام کردند، در ساعت آخر همان روز به قتل رسانیدند:" تفسیر برهان، ج ۱، ص ۶۰۶. ؛ امام باقر علیه السلام نیز فرموده‌اند: "... بنی اسرائیل پیامبران را می‌کشتند و این در حالی بود که دو پیامبر دیگر ایستاده منتظر کشته شدن بودند، و دو پیامبر را می‌کشتند در حالی که چهار پیامبر دیگر ایستاده بودند تا آنکه چه بسا در يك روز هفتاد پیامبر را می‌کشتند و بازار کشتار آنها تا پایان روز برقرار بود:" کافی (الاسلامیه)، ج ۸، ص ۱۱۶.

^{۱۸} کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، ارمیا، باب ۷، بند ۲۵ و ۲۶.

ای قوما بشنوید! ای گواهان بنگرید که بر سر ایشان چه خواهد آمد! ... هم اهالی یهودا و هم اسرائیل عهدهی را که با پدرانشان بسته بودم، شکسته اند. پس چنان بلایی بر ایشان خواهم فرستاد که نتوانند جان سالم بدر ببرند^{۱۹}

با این اوصاف، مثل روز روشن بود که بنی اسرائیلیان دیگر قوم برگزیدهی خدا محسوب نمی‌شدند و فرمانروایی زمین در آخرالزمان به ایشان نمی‌رسید.

اما آیا رهبران یهود از چنین موقعیت وسوسه‌انگیزی (یعنی حکمرانی و فرمانروایی بر جهانیان) به این سادگی چشم می‌پوشیدند؟

در درس‌های آینده به ادامه‌ی این موضوع خواهیم پرداخت.

نکات مهم این جلسه

- بنی اسرائیل به عهدهی که با خدا بسته بود خیانت کرد.
- رهبران بنی اسرائیل برای آنکه هیچ نشانی از عهدهی که با خدا درباره‌ی ایمان به رسول خاتم و امیر مومنان و امامان معصوم از نسل ایشان بسته بودند باقی نماند، در نوشته‌های انبیاء پیشین دست بردند؛ تا آنجا که تورات اصلی حضرت موسی را از بین بردند و قرن‌ها بعد نوشته‌هایی را به عنوان تورات موسی به مردم ارائه کردند.
- آنها حتی پیامبرانی را که برای اندازشان درباره‌ی عقوبت عهدشکنی و نافرمانی از خدا آمده بودند، به قتل رساندند.
- خشم خدا برانگیخته شد و بنی اسرائیل را به عذابی عبرت آموز وعده داد. و بدین ترتیب بنی اسرائیلیان دیگر مشمول وعدهی خدا برای حکمرانی زمین نمی‌شدند؛ چراکه عهد خود را شکسته بودند.

^{۱۹} همان، باب ۶، بند ۱۸.

^{۲۰} همان، باب ۱۱، بند ۱۰ و ۱۱.